

המלצרית מהקייבויץ

בשביל הכסף

עובדת עיריית שלוש פעמים בשבוע כמלצרית בקפה ג'קי הפופולרי בתל-אביב (מאחוריה בעל הקפה, ג'קי רונן). רק לאחרונה החלה עיריית מתרגלת לקהל המיוחד המחנכט במקום בימי השישי. בתחילה לא ידעה איך לאכול את אנשי החברה התל-אביביים המשונים.

הייתי הידרה הכי נאיבית שאפי" שר למצוא. כשבאתי לגור בתל-אביב, פיתאום נסקחו עיני. אחסא לקיבוץ אם אומר שהקיבוץ לא מצא חן בעיני, אבל, כשהנעתי העירה הבנתי עד כמה לא הכרתי את החיים. ראיתי את העולם בעיני ילדה, הייתי מסתכלת ובוחה. בקיבוץ את לא מכירה את החיים, אין בעיות כלכליות, אין מתח חברתי, גדלתי על תנובה ועל שמנת. הכל היה לי שם מוכן, הכל גדלתי בהממה, לא הכרתי את העולם החיצוני."

דבר עיריית קיסרי בת ה-24, גבוהת קומה, בעלת מיבנה גוף אתלטי, שיער בהיר ועיניים ירוקות משגענות שעזבה את קיבוץ חמדיה לפני ארבע שנים.

השיפשוף הקל שרכשה כשעברה להתגורר בתל-אביב, לא הצליח לשנות את אופייה באופן מהותי. עיריית, כפי שהיא מעידת על עצמה, היא צעירה נאיבית המאמינה לכל אחד, והנותנת באנשים אמן ללא-סייג. היא יוצרת קשרים עם אנשים חדשים ללא כל בעיות, ולא פעם היתה תכונה זו שלה בעוכריה כשנתנה, לדבריה, קרדיט לבני-אדם שלא הגיע להם.

אומרת עיריית: "עד חיום אפשר לקנות אותי. אני אף פעם לא רואת אינטרסים, אני תמיד מאמינה שאני באמת מעניינת את הבן-אדם."

ועיריית כזאת, קיבוצניקית-לשעבר, נאיי בית, פתוחה להצעות, בעלת לב-הם וחיוך

בשביל העתיד

לומדת עיריית בסמינר-הקיבוצים, חינוך גופני, גם בזמנה החופשי היא מתעמלת, משהקת כדורסל, שוחה ורצה למרחקים ארוכים. את שאר זמנה היא סבלה בתפירת ביגדי-הריון לחברותיה, בבילויים עם החבר הצמוד שלה, ובנסיעות על הטוסטוס שלה, ביל.

עיריית הפכה מייד מלצרית סופולרית, וחוגי-הלקוחות הקבוע שלה היה בא למיט-עדה בימים שבהם עבדה. והיא לא עבדה יום-יום, מפני שאת רוב שעות השבוע בילתה בסמינר-הקיבוצים, שם היא לומדת חינוך גופני. בשעות המועטות שנותרו לה לבילוי העדיפה לשחות, לרוץ, לשחק טניס ולחזות במישחקי-כדורסל.

למולה של עיריית, היא לא נפלה על ג'קי מהירח. היא יצאה מן החממה של הקיבוץ לחממה של צבא-הקבע. שלוש שנים שירחה בדרגת סמל-תראשונה במיכ"צעים של חיל-אוויר, אחרי שאת שירותה הצבאי עשתה כפקידה בטייסת.

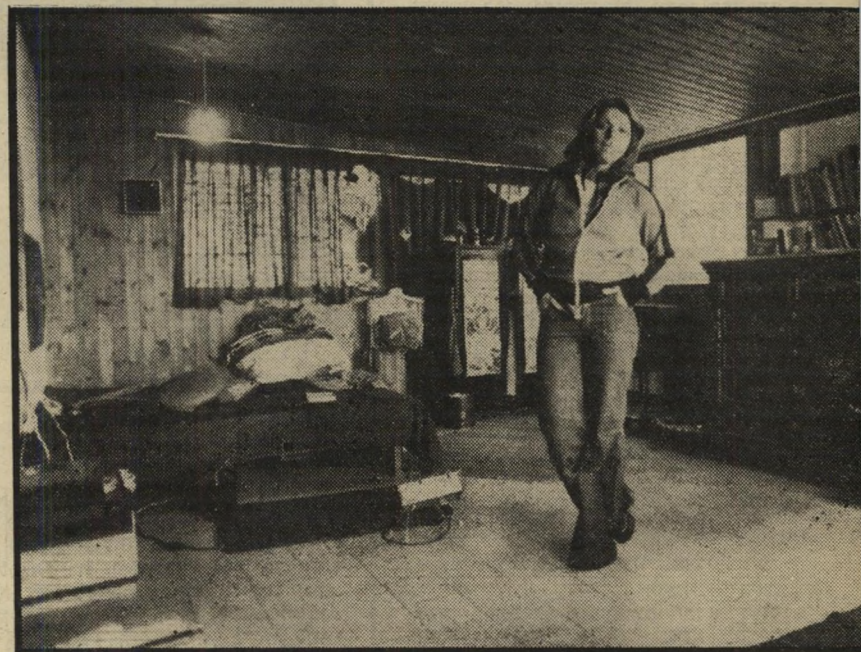
כשמביטים בעיריית, קשה לאמוד את גילה. יש לה חיוך של נערה, מיבנה-גוף של אשה ועיניים צוחקות של ילדה. אומרת עיריית: "אני לא נשואה, לא אלמנה ואפילו לא ערושה. מזור, אבל אנשים מסתכלים לא טוב על זה שאני רווקה וטוב לי, אני מצצה הכל מהחיים, מה שאני יכולה. בקיץ הייתי בארצות-הברית עם חבר, קנינו מכרזית וישנו בקמפינגים. זה היה משגע, שלושת החודשים היפים ביותר בחיי."

רחב, עובדת כמלצרית בקפה ג'קי, מרכז חיי-החברה של תל-אביב בימי השישי בצהריים.

המלצרית

של "ג'קי"

כיצד הגיעה הקיבוצניקית לשעבר דווקא אל גובי-אריות זה? מספרת עיריית: "אני מתגוררת במרחק כמה בתים מג'קי. יום אחד ישבתי שם עם ידיד, ג'קי רונן, בעל-המיטעה, הצטרף לשולחן שלנו וסיפר שהוא מחפש מלצרית. אני גורא חיפשי עבודה, אז הצעתי את עצמי. באתי כל-יך פתוחה, כל-יך לא משוחדת וללא כל דיעות-קדומות. אני יודעת שהעבודה לא עושה את המלצרית, אז חשבתי לעצמי מה כבר יכול להיות, אז מה אם אני הולכת להיות מלצרית במקום כמו ג'קי? ובכלל, די קסם לי לפגוש אנשים כמו אייבי נתן למשל. פעם, כשאיבני הגיע למיסעדה ואמר לי שזה הוא, מייד ביקשתי להגיש לו."

חדר הבילויים

כך קוראת עיריית לחדרה שבדירת הסטודנטים בה היא מתגוררת. החדר הוא מירפסתי-ענק סגורה שתיק רתה עשויה עץ. יש בו מיטה זוגית, שידה עתיקה ושולחן כבד עשוי עץ-אלון. יחד עם עיריית מתגוררים באותה דירה שלושה צעירים נוספים, שתי בחורות ובחור.